

историята не се пише, за да угодиш някому

ЗА ИЗУЧАВАНЕТО НА КОМУНИЗМА

„ИСТОРИЯ

Какво ще ни дадеш, историйо, от пожълтелите си страници? – Ний бяхме неизвестни хора от фабрики и канцеларии, ний бяхме селяни, които миришеха на лук и вкиснало, и под мустаците увиснали живота псувахме сърдито. Ще бъдеш ли поне признателна, че те нахранихме с събития и те напоихме богато с кръвта на хиляди убити.“
Н. Й. Вапцаров

Разбира се, че нямам нищо против да се изучава времето на „комунизма“ в България. Това са четиридесет и пет години. В противен случай ще оставим бяло поле в мисленето, в историята, в рефлексите на няколко поколения. Но през последните години ние оставихме пак бяло поле. Оставихме изучаването на историята без илюстративен материал – без мавзолея на Георги Димитров, без улиците, кръстени на антифашисти, без десетки паметници, много от които с несъмнена художествена стойност. За да запълниш едно бяло поле не е необходимо да създадеш още едно бяло поле. Аз учих в училище „Митко Палаузов“ в Габрово. При

това учих с неговия прероден брат Митко Палаузов – леко да му е небето и на него. Играехме си на топчета и чилик, били сме се с него. И баща му, прославеният партизанин и нещатен екскурзовод на къщата-музей на сина си, нито един път не ме погна да ме бие. Да вкара баща ми в милицията заради това, че сме се били със сина му. Баща ми, леко да му е и на него небето, пък е другарувал с „истинския“ Митко Палаузов. Всъщност двамата с баща ми сме другарували с истинските Митко Палаузовци. Знаели сме си кътните зъби с тях. Но изведнъж идва историята с пожълтелите си страници и започва да ми обяснява с какви лоши хора сме

дружили. Какви кръвопийци са били. И моят внук сега трябва да учи историята такава, каквато му я измислят.

Защото много от митовете за времето на комунизма са измислени. От хора, които не са го помирисвали. От хора, които със страстта, с която се кланяха на партийни функционери, сега се кланят на други партийни

Задачата на прислугата е да прислужва... И да оставя бели полета – нали за това ѝ плащат, да почиства... Но има още живи, които се оглеждат дали от времето на комунизма случайно не ги следва с трънче в петата тяхната младост. А тяхната младост са техните внуци. Какво ще кажат те на внуците си, какво прислугата ще каже на внуците им. Защото има опасност да разделите кръвта. На кого да повярва внукът – на учебника, или на дядо си. И какъв срив в детското съзнание ще има при срещата на двете позиции. Защото историята се пише с черно мастило, младостта се пише с бяло.

Христо СТОЯНОВ

ОТПОР

Христо, получил си много аплодисменти за написаното, но от мене няма да ги имаш. Нали съм ти споделял причината да пропиша. Ще ти я припомня. Понавъртах години, батко съм ти и започнах да чета разкази за събития, на които не само съм свидетел, но дори и понякога пряк участник и се чудех дали съм бил там, където са станали или ми се е сторило.

Слугинажът в трактовката на историята не започва от днес, а има определени „идеологически корени“, които някои другари бяха здраво положили и искат да продължат. Не можеше да се чете и преподава друго, освен това, което властимащите одобряваха. „Един е пътят, два пътя няма!“ – възкликваше известен придворен поет, нали. В това се състои монистическият

подход, характерен за комунизма. Имам въпросния труд на Розентал /заедно с Юдинфилософските колоси на сталинизма в СССР/ ще ти го дам при нужда.

В онези времена аз имах нахалството, освен червения /на цвят и по съдържание/ учебник по история на България за гимназиалния курс, да разполагам и с богатата библиотека на родителите ми. Четях паралелно „Строителите на съвременна България“ на Симеон Радев и „Нова България“ на Никола Станев и се чудех дали след 1878 г. не е имало две различни България, в които са се случвали различни неща. Не смятам, че за онова, което беше забранено да се говори преди 1989 г. година трябва да се мълчи и днес, а внуците да черпят информация от спомените на баба, която смесва истината с жалбата по младост или безкрайно съжалява за времето, когато е имала добра биография и връзки и се е уредила, пък комшиятка Пена, дето учила толкова време не можала да ѝ стъпи на малкия пръст.

И понеже и двамата сме расли в Габрово,

някога ще ти разкажа и една лична история по повдигната от тебе тема за трактовката на пожълтелите страници в наше време.

Йордан НИХРИЗОВ

ОТГОВОР

За това иде реч. Но не съм съгласен с това, че е, едва ли не, комунистическо дело „слугинажът в трактовката на историята“... Много често съм го припомнял и не мислех, че в този текст ще се наложи. Ама май тук се наложи.

Ницше в „Критика на историята“ казва: „Има три начина на разглеждането на историята: субективен, обективен и в зависимост от социално-политическите условия.“ Данчо, Ницше не е комунист. Даже знаем, че освен аз, от него се е възхищавал и Хитлер, поради което не го издаваха по онова

време. Да вметна - не беше забранен, не го издаваха. Защото аз го четях и никога не ми е изземвал книгите му. Сега друго се пише. Та, историята я пишат в България винаги от третата страна - социално-политическата. И заради това съм против... Пък има и свидетели, въпреки опитите да бъдат премахнати свидетелствата...

Христо СТОЯНОВ

ПОЗДРАВ

Браво, Христо! Ония, дето ни биеха преди Десети, сега бият всички ни, защото са гузни страхливци и се пресгарават. И никога няма да разберат твоя апел за Обективност, не за манипулация, с която те се занимават, наистина за обективност... Възхищавам ти се, приятелю!

Георги ЯНЕВ

Народно Читалище „Паисий Хилендарски -1870“ предлага платени услуги в Библиотеката

- Копиране А3/А4 – черно/бяло и цветно
- Принтиране А3/А4 – черно/бяло и цветно
- Ламиниране А3/А4
- Подвързия - спирала
- Запис на информация на диск /или външна памет/
- От CD
- От аудиокасета
- От видеокасета
- От грамофонна плоча
- Предпечатна подготовка
- Набор на текст
- Изготвяне на презентации
- Изработване на покани, афиши, визитки, брошури
- Изработване на некролози

ОСВОБОЖДЕНИЕТО

На 31.01.2018 год. се навършват 140 години от Освобождението на Балчик

140 години от Освобождението на Балчик от османско владичество

Библиотеката при НЧ „Паисий Хилендарски-1870“ Ви кани на среща-разговор, посветена на Руско - турската освободителна война

С участието на: ЛК „Йордан Кръчмаров“, Сдружение „Русофили“, Исторически музей Балчик, изявени деца от музикалните школи на НЧ „Паисий Хилендарски-1870“, СУ „Антим I“, СУ „Христо Ботев“, СУ „Св. Св. Кирил и Методий“, BIG BEN и Хор на пенсионерите, с ръководител Т. Тодоров и др.

НЧ „Паисий Хилендарски-1870“

На 31 януари от 15 часа в Библиотеката

